

λαιον τοῦ Μαλαπέρ. Ἐμενεν ἐν τῷ δω-
ματίῳ, ἀνεγίνωσκεν, ἢ ἐκ τοῦ παραθύρου
ἔβλεπε διερχόμενα τὰ πρῶσικὰ στρα-
τιωτικὰ ἀποσπάσματα, τοὺς βαρεῖς θω-
ρακοφόρους ἢ τοὺς πεζοὺς, τῶν ὁποίων
οὐδέποτε ἤκουε τὸ βῆμα ἐπὶ τοῦ λιθο-
στρώτου ὁ Φουζερέλ, ἀνευ ὑποκαίουσης
ὀργῆς. Ὅποταν δὲ ὁ Μαλαπέρ ἠρώτα
αὐτὸν ἐνίοτε·

— Τί τρέχει; τί θόρυβος εἶνε αὐτός;

— Θόρυβος; ἀπεκρίνατο, δὲν εἶνε τί-
ποτε... ἐργάζεται περυστικοί!

Ὅντως, τί συγκινητικώτερον τῶν δύο
ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες εὐρίσκοντο ἐν γερ-
μανικῇ πόλει ὡς ἀπολωλότες, ὁ εἰς ἐπι-
θάνατος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κινηθῆ,
ὁ ἕτερος μὴ δυνάμενος νὰ συννεοῖ-
ται, καὶ ἀμφοτέροι ἐρριμμένοι ἐντὸς ξενο-
δοχείου, χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ, χω-
ρὶς οὐδεὶς νὰ ἀνησυχῆ περὶ αὐτῶν;

Ποσάκις ὁ Φουζερέλ, ὅστις μελαγχολι-
κός, ἀνεπόλει τὰς ἀναμνήσεις τοῦ βίου
του παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ Μαλα-
πέρ· ποσάκις καὶ αὐτὸς ὁ Μαλαπέρ εἰς
τὰς ἐξάψεις τοῦ πυρετοῦ, ὡς καὶ εἰς τὰς
στιγμὰς τῆς ἐξερροσύνης καὶ ἡρεμίας,
μετὰ θλίψεως ἔλεγεν ὅτι οὐδὲν ἔχει τὴν
ἀξίαν τῆς γωνίας τῆς γῆς ἐκείνης, εἰς ἣν
γνωρίζεται καὶ ἀγαπᾶται τις, ὅπου ὁ
κύων ἀκολουθεῖ τὰ βήματά μας, ὅπου καὶ
τὰ ἄνθη αὐτὰ φρίνοντα ἀναγνωρίζοντα
ἡμᾶς, ἢ γωνία τῆς γῆς, ἣτις ἀξίζει πλει-
ότερον καὶ τῆς πατρίδος, διότι εἶνε ἢ
ἐστία ἐν τῇ πατρίδι!... Πόσον συνηθᾶ-
νοντο τὴν ἐρήμωσιν αὐτῶν, ἐκείνοι, ὀδύ-
νοι ἀνώδυμοι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ὅπου τὸ
πᾶν τοῖς ἦτο ξένον, τὰ ἦθη, αἱ φωναί,
τὰ πρόσωπα, καὶ ὅπου δὲν ἐλαλεῖτο ἢ
γλῶσσα ἢ ἀπὸ παιδία ἐλάλου! Ὑπὸ
ποιᾶς πικρᾶς μελαγχολίας κατελαμβά-
νοντο ὅποταν ἤρχετο τὸ ἐσπέρας καὶ ἤ-
κουον ἐνίοτε τὴν νεκρώσιμον ἠχὴ τῶν
πρῶσικῶν τυμπάνων, ἀγγελλόντων τὴν
ἀποχώρησιν, ἀντὶ τῆς εὐθύμου σάλπιγγ-
ος καὶ τοῦ γαλλικοῦ τυμπάνου!

Ἡ κατάσταση τοῦ Μαλαπέρ ἡμέρα τῇ
ἡμέρα ἐδεινούτο, ὁ δὲ ἀπειλητικὸς πυρε-
τὸς ἤδη κατέτρωγεν, οὕτως εἶπεῖν, αὐτόν.
Ὁ ταλαίπωρος, εἶχε γείνει κάτισχνος. Οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶχον λάμψιν, ἥτις ἦτο
κακὸς οἰωνός, τὸ δὲ εὐθυμον πρόσωπόν
του ἦτο ὑπεκαμμένον καὶ ἀγνώριστον. Ἐ-
δίψα διαρκῶς καὶ μετὰ κτηνώδους ἐπι-
θυμίας ἐρρόφα τὸν ὑπὸ τοῦ Φουζερέλ
προσφερόμενον ζῶμὸν πορτοκαλλίου μεθ' ὑ-
δάτος. Συχνότατα ἐλάλει πολλά, προφέ-
ρων ἄλλοκότους λέξεις καὶ διηγοῦμενος
μάχας, ἃς ὁ Φουζερέλ δὲν ἐγνώριζεν. Ἦτο
ἐν παραφορᾷ. Τὰς πυρετώδεις ταύτας ἐξ-
άψεις διεδέχοντο βαθεῖα νάρκη, ἀτονία
καὶ ὑπνοὶ οὐχὶ συνήθεις. Ποσάκις, παρ-
ατηρῶν τὸ ἀρρενωπὸν ἐκεῖνο πρόσωπον,
τόσον εἰλικρινῆς καὶ τόσον γαλλικόν, τὴν
κάτισχνον ἐκείνην ὄψιν τοῦ στρατιώτου,
ἣν ὁ πυρετὸς κατέβαλλεν, τὴν φαλακρὰν
κεφαλὴν ὅπου ἐφαίνοντο αἱ τῆς σπά-
θης πληγαί, καὶ ἥτις ὑπνωττε φωτιζο-
μένη ἀσθενῶς ὑπὸ λυχνίας· ποσάκις ὁ
Φουζερέλ ἀκολουθῶν ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ

ἀσθενοῦς τὰ σκληρὰ τοῦ πυρετοῦ ἔχνη,
ἠσθάνθη δάκρυ βέρον μέχρι τοῦ μύστακός
του, ἐν ᾧ βαρὺς στεναγμὸς ὡς λυγμοὶ ἐ-
τάραττε τὸ στήθος του!

— Ταλαίπωρε, ἐψιθύριζε τότε ὁ Φου-
ζερέλ, ἐγεννήθης λοιπὸν διὰ νὰ ἀποθά-
νῃς ἐδῶ;

Τὸ ἐσπέρας πάλιν ἐνίοτε, ἐνῶ ὁ Φου-
ζερέλ ἐκάθητο παρὰ τῷ ἀσθενεῖ, ἤκουετο
ἐν τῇ ὀδῷ διερχόμενος θορυβώδης ὄμιλος
σπουδαστῶν, οἵτινες ἔψαλλον μεγαλοφώ-
ως πολεμικὰ ᾄσματα. Ὁ Φουζερέλ ἐνό-
μιζεν ὅτι τὰ βακχικὰ ἐκεῖνα ᾄσματα, τὰ
ὅποια ὑπεκίνει ὁ ζῦθος, τὸν περιέπαιζον.

Ἐνόμιζε πολλάκις ὅτι ἤκουε μεταξὺ
τῶν γερμανικῶν ἐκείνων λέξεων καὶ τὸ
βελγικὸν ὄνομα: «Βατερλώ». Ὁ λοχαγὸς
τότε συνέσφιγγε τοὺς γρόνθους ἢ ἐψιθύ-
ριζε καθ' ἑαυτὸν σκοπὸν τινα τῆς πατρί-
δος, ὅπως μὴ ἀκούῃ, ὅπως πνίξῃ εἰς τὰ
ῶτά του τὴν ἠχὴ τῶν λέξεων ἐκείνων.

Μίαν νύκτα, ὁ Φουζερέλ ἠγγρύπνει. Ὁ
Μαλαπέρ, μετὰ ἡμέραν κρίσεως τῆς ἀσθε-
νείας του ὑπνωττεν. Ὁ Φουζερέλ εἶχε δει-
πνήσῃ πλησίον του καὶ ἀνάψας τὴν λυ-
χνίαν ἀνεγίνωσκε γαλλικὸν τι βιβλίον ἀ-
γορασθὲν τὴν προτεραίαν· ὁ Μαλαπέρ ἐπὶ
τρεις ὥρας δὲν εἶχε κινηθεῖ. Ἦτο ἡ πρώτη
τῆς νυκτὸς ὥρα περιήπου. Ὁ Φουζερέλ,
εἰς τὸ παραθύρον, παρετήρει διὰ μέσου
τῶν ὑάλων τὰς πρὸ αὐτοῦ περιέργους ἀρ-
χαίας οἰκίας, ὧν αἱ στέγαι ὑψούντο πρὸς
τὸν ἀστερόεντα καὶ γαλανόχρουν οὐρα-
νόν, ὅποταν ἐστράφη, ἀκούσας θόρυβον
πρὸς τὴν κλίνην τοῦ ἀσθενοῦς. Τότε κα-
τελήφθη ὑπὸ ἀγωνίας.

Ὁ Μαλαπέρ, ἀνακαθήμενος, εἶχε τὸν
ἀριστερὸν βραχίονα ἐπὶ τοῦ προσκεφα-
λαίου, ὑποστηρίζων τὸ σῶμα, τὸν δὲ δεξιὸν
τεταμένον, ὅστις κάτιχνος ἐξήρχετο ἐκ
τῆς χειρίδος τοῦ ὑποκαμίσου. Οἱ ὀφθαλ-
μοὶ τοῦ λοχαγοῦ συνεστρέφοντο ἄγριοι
καὶ τετρομασμένοι. Δὲν ἔλεγε τίποτε, ἀλλ'
ἐδείκνυεν ἐν ἀντικείμενον, ὅπτασίαν τινα,
ἐπὶ τοῦ τοίχου.

— Φουζερέλ... Πέτρε.. Πέτρε, ἔλεγε.
Βγάλε ἐκεῖνο, πάρε το, σὲ παρακαλῶ! Δὲν
θέλω, δὲν θέλω νὰ τὸ βλέπω!

Ὁ Φουζερέλ ἐπλησίασεν. Ἐλαβε τὸν
Μαλαπέρ ἐκ τῶν ὤμων ἀναγκάζων τὸν ἀ-
σθενῆ νὰ παρατηρῇ αὐτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλ-
μούς, καὶ ἠπίως,

— Τί ἔχεις; εἶπε, τί θέλεις;

— Νὰ πάρῃς ἐκεῖνο! ἐκεῖνο! αὐτὸ μὲ
φρονεῖς! Καὶ μανιώδης ὁ Μαλαπέρ ἐδεί-
κνυεν ἐπὶ τοῦ τοίχου δύο εἰκόνας κρεμα-
μένας.

Ὁ Φουζερέλ εἶχεν ἀπ' ἀρχῆς παρατη-
ρῆσαι τὰς εἰκόνας ταύτας, χωρὶς ὅμως νὰ
τὰς ἐξετάσῃ ἐκ τοῦ σύνεργου οὔτε νὰ ἰδῇ
τὴν παρίστασαν. Ἦσαν δύο εἰκόνας διάση-
μοι ἐν Γερμανίᾳ, ἢ μία παριστάνουσα τὸ
τέλος τῆς μάχης τῆς Λειψίας, ἢ ἑτέρα
τὴν καταδίωξιν τῆς ἠττηθείσης γαλλι-
κῆς στρατιᾶς μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βα-
τερλώ, ὑπὸ τοῦ πρῶσικου ἰππικοῦ.
Ἀμφοτέρωθεν τὸ αὐτὸ θέαμα· Πρῶσσοι
γρεναδιέροι, μὲ τὴν ἐστολισμένην περι-
κεφαλίαν των, κατέσφαζον Γάλλους πε-

ζοὺς, καὶ εἰς τὸ ἄλλο μέρος οἱ οὐσσάροι
μανιώδως ἐσπᾶθιζον τοὺς γρεναδιέρους
τῆς φρουρᾶς καὶ τοῖς ἀνῆρπαζον τοὺς
ἀετούς των.

— Πάρε το, ἐπανελάμβανεν ὁ Μαλα-
πέρ, πάρε το! ψεύματα εἶνε, δὲν τὴν ἐ-
πῆραν τὴν σημαίαν, δὲν τὴν ἐπῆραν! Τὴν
ἔθαψες σύ, σύ τὴν ἔθαψες... Σοὶ λέγω
δὲν τὴν ἐπῆραν! βγάλε αὐτάς τὰς εἰκό-
νας· ψευδόνται, Φουζερέλ, αἱ εἰκόνας αὐ-
ταὶ ψευδόνται!

Ἐπεταί συνέχεια.

I. Δ. Ζ.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων πρῶλονται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν
ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμοῦντων νὰ
ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρ. τελῶν.]

- «Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστο-
ρία Ἐαβιὲ δὲ Μοντεπὲν (τεύχη 11) Δρ. 6 [6.60]
«Ἡ Κόρη τῆς Μαργαρίτας», μυθιστορία Ἐα-
βιὲ δὲ Μοντεπὲν (τόμοι 6) Δρ. 7 [8]
«Ἰατροῦ Ἀπομνημονεῦματα—Τὸ Περιδεῖν ἢ
τῆς Βασιλίσσης—Ὁ Ἄγγελος Πιτοῦ—Ἡ Κό-
μησσα Σαρνὺ—Ὁ Ἰππότης τοῦ Ἐρυθροῦ Οἴ-
κου», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ (ἅπαντα
συνέχεια) Δρ. 25 [30]
«Παρισίαν Ἀπόκρυφον», μυθιστορία Εὐγενίου
Σύη, μετάφρασις Ἰσιδώρου Ι. Σκυλίση (τό-
μοι 10) Δρ. 5 [7]
«Αἱ Ρωσσοὶ Παρθένου ἢ ὁ Μηδενισμὸς ἐν
Ρωσσίᾳ» (τόμοι 2) Δρ. 3 [3.30]
«Παλαιαὶ Ἀμαρτίαι» λυρική συλλογή, ὑπὸ
Δημ. Γρ. Καμπούρογλου... Λεπτ. 60 [70]
«Ἡ Φωνὴ τῆς Καρδιάς μου», λυρική συλ-
λογή, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. Λεπ. 60 [70]
«Ἱστορία τοῦ Μεγάλου Πέτρου», αὐτοκράτο-
ρος τῆς Ρωσσίας, μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ παραρτη-
μάτων Δραχ. 3 [3.50]
«Αἱ τίμαι γυναῖκες» διήγημα ὑπὸ Amedee
Achard... Λεπτ. 75 [90]
«Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιο: Πανίνης», μυ-
θιστορία θραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκα-
δημίας... Δραχ. 2 [2.20]
«Ἐξοικὴ χιλιάδες λεῦγα ὑπὸ τὰς θαλάσσας»,
μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν [τόμοι 2] Δρ. 4 [4.20]
«Ἰπατία», μυθιστορία ἱστορικὴ ὑπὸ Charles
Kingsley [τόμοι 2] Δρ. 4 [4.20]
«Κωμῳδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2.20]
«Ὁ Γονζάλβης Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνα-
κτιθεῖσα», μυθιστορία Δρ. 1.50 [1.70]
«Ἡ Σειρήν», μυθιστορία Ἐαβιὲ δὲ Μοντε-
πὲν Δρ. 1.50 [1.70]
«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Ἰερᾶς Ἐξετάσεως» μυ-
θιστορία Δρ. 2 [2.20]
«Ἐθελβίνα» μυθιστορία τοῦ Ἀγγλοῦ Ὁρ-
λέν Δρ. 1.70 [1.80]
«Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφσε-
ρίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμοι 2] Δρ. 5 [5.50]
«Αἴγυπτιᾶ Βασιλόπαις» μυθιστορία ἱστορικὴ,
ὑπὸ Γεωργίου Ἐβερς, μετάφρασις ὑπὸ Ε. Γα-
λάνη, Ι. Κ. Δελιγιάννη καὶ Στ. Στρέιτ (τόμοι
τρεις) Δρ. 5.50 [6]
«Περιοδεία τῆς γῆς εἰς ὀδοῦκοντα ἡμέρας»
μυθιστορία Ἰουλίου Βέρν Δρ. 2 [2.20]
«Ἡ μυστηριώδης Συμμορία», μυθιστορία Mary
Lafon Δρ. 2 [2.20]

- Ἀιμιλίον Ζολᾶ: Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσα-
λίας Δραχ. 3 [3.30]
Γεωργίας Σάνδης: Ἀἰὼν Ἀεώνης, μετάφρασις
Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίση Δραχ. 1.50 [1.80]
Ἀιμιλίον Ρισβούργ: Τὰ Δύο Λίβνα Δρ. 1.60 [2]
Κομησσοὶ Δᾶς: Ἡ Ὁραία Παρισινή λπ. 60 [70]
Ὁ Γουαρανὺ, χορο-μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, με-
λοποιηθὲν ὑπὸ Α. Καρόλου Γομές, μετάφρασις Γ.
Κ. Σφήκα... λεπτὰ 50 (55)